

Sygn. akt II K 1675/18

WYROK ŁĄCZNY W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 18 kwietnia 2019 roku

Sąd Rejonowy Gdańsk – Południe w Gdańsku w II Wydziale Karnym

w składzie:

Przewodniczący: SSR Magdalena Czaplińska

Protokolant: Józef Wierzbicki

przy udziale Prokuratora Agnieszki Piwońskiej

po rozpoznaniu w dniu 18 kwietnia 2019 roku sprawy

M. H., syna W. i B. z domu D.,

urodzonego dnia (...) w G.

skazanego prawomocnymi wyrokami:

1. Sądu Rejonowego Gdańsk – Południe w Gdańsku z dnia 15 października 2015 roku w sprawie o sygn. akt **II K 354/15** za przestępstwo z art. 279 § 1 k. k. popełnione w dniu 19 stycznia 2015 roku na karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności oraz karę grzywny w wymiarze 80 (osiemdziesięciu) stawek dziennych po 10 (dziesięć) złotych każda; za przestępstwo z art. 278 § 1 i 5 k. k. popełnione w dniu 19 października 2014 roku na karę 4 (czterech) miesięcy pozbawienia wolności; jednostkowe kary pozbawienia wolności połączone i orzeczono karę łączną 1 (jednego) roku pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres 3 (trzech) lat tytułem próby; postanowieniem sądu Rejonowego w Wejherowie z dnia 11 października 2017 roku zarządzone wykonanie warunkowo zawieszony kary; kary grzywny i pozbawienia wolności zostały wykonane w całości;
2. Sądu Rejonowego w Kartuzach z dnia 28 września 2017 roku w sprawie o sygn. akt **II K 940/16** za przestępstwo z art. 278 § 1 k. k. popełnione w dniu 2 listopada 2014 roku na karę 10 (dziesięciu) miesięcy pozbawienia wolności i grzywny w wymiarze 100 (stu) stawek dziennych po 10 (dziesięć) złotych każda oraz za ciąg przestępstw z art. 278 § 1 k. k. popełnionych w marcu 2016 roku oraz w nieustalonym dniu, w okresie od 12 do 18 sierpnia 2016 roku na karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności i karę grzywny w wymiarze 100 (stu) stawek dziennych po 10 (dziesięć) złotych każda; kary jednostkowe połączone i orzeczono karę łączną 1 (jednego) roku i 3 (trzech) miesięcy pozbawienia wolności oraz karę łączną grzywny w wymiarze 140 (stu czterdziestu) stawek dziennych po 10 (dziesięć) złotych każda;
3. Sądu Rejonowego w Wejherowie z dnia 12 lipca 2018 roku w sprawie o sygn. akt **II K 248/18** za przestępstwo z art. 278 § 1 k. k. popełnione w dniu 1 grudnia 2017 roku na karę 5 (pięciu) miesięcy pozbawienia wolności;
4. Sądu Rejonowego Gdańsk – Południe w Gdańsku z dnia 27 września 2018 roku w sprawie o sygnaturze akt **II K 291/18** za przestępstwo z art. 278 § 1 k. k. popełnione w bliżej nieokreślonym czasie, jednak nie wcześniej niż 23 listopada 2017 roku i nie później niż 25 listopada 2017 roku, na karę 3 (trzech) miesięcy pozbawienia wolności oraz karę grzywny w wymiarze 50 (pięćdziesięciu) stawek dziennych po 10 (dziesięć) złotych każda;

o r z e k a:

I. na podstawie art. 85 § 1 i 2 k. k., art. 85 a k. k., art. 86 § 1 k. k., art. 91 § 2 k. k. łączy kary pozbawienia wolności orzeczone w wyrokach: Sądu Rejonowego w Kartuzach z dnia 28 września 2017 roku w sprawie o sygnaturze akt **II K 940/16**, Sądu Rejonowego w Wejherowie z dnia 12 lipca 2018 roku w sprawie o sygnaturze akt **II K 248/18** oraz Sądu Rejonowego Gdańsk – Południe w Gdańsku z dnia 27 września 2018 roku w sprawie o sygnaturze akt **II K 291/18** i jako karę łączną wymierza skazanemu M. H. karę 1 (jednego) roku i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności;

II. na podstawie art. 85 § 1 i 2 k. k., art. 85 a k. k., art. 86 § 1 i 2 k. k., art. 91 § 2 k. k. łączy kary grzywny orzeczone w wyrokach: Sądu Rejonowego w Kartuzach z dnia 28 września 2017 roku w sprawie o sygnaturze akt **II K 940/16** oraz Sądu Rejonowego Gdańsk – Południe w Gdańsku z dnia 27 września 2018 roku w sprawie o sygnaturze akt **II K 291/18** i jako karę łączną wymierza skazanemu M. H. karę grzywny w wymiarze 150 (stu pięćdziesięciu) stawek dziennych po 10 (dziesięć) złotych każda;

III. na podstawie art. 577 k.p.k. na poczet kary łącznej pozbawienia wolności orzeczonej w punkcie I. sentencji wyroku zalicza okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie II K 940/16 Sądu Rejonowego w Kartuzach od dnia 9 marca 2019 roku do dnia 18 kwietnia 2019 roku, przyjmując, iż jeden dzień rzeczywistego pozbawienia wolności równa się jednemu dniowi kary pozbawienia wolności;

IV. w pozostałym zakresie orzeczenia zawarte w wyrokach ulegających połączeniu podlegają odrębnemu wykonaniu;

V. na podstawie art. 572 k. p. k. w zw. z art. 85 § 2 k. k. a contrario umarza postępowanie o wydanie wyroku łącznego w zakresie dotyczącym kar orzeczonych wyrokiem wydanym w sprawie II K 354/15 Sądu Rejonowego Gdańsk – Północ w Gdańsku z uwagi na wykonanie w całości orzeczonych kar;

VI. na podstawie art. 29 ust. 1 ustawy z dnia 26 maja 1982 r. Prawo o adwokaturze (tekst jednolity: Dz. U. z 2002 r., nr 123, poz. 1058 z późniejszymi zmianami) oraz § 17 ust. 5 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 3 października 2016 r. w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów niepłatnej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu zasądza od Skarbu Państwa na rzecz Kancelarii Adwokackiej adw. T. S. kwotę 147,60 złotych tytułem nieuiszczonych kosztów pomocy prawnej udzielonej skazanemu z urzędu;

VII. na podstawie art. 626 § 1 k.p.k. w zw. z art. 624 § 1 k.p.k. zwalnia skazanego od obowiązku ponoszenia kosztów sądowych, które przejmuje na rzecz Skarbu Państwa.

Sygn. akt II K 1675/18

UZASADNIENIE

Sąd ustalił, co następuje:

M. H. skazany został wyrokiem Sądu Rejonowego Gdańsk – Północ w Gdańsku z dnia 15 października 2015 roku w sprawie o sygn. akt **II K 354/15**, zmienionym wyrokiem Sądu Okręgowego w Gdańsku z dnia 3 lutego 2016 roku w sprawie o sygnaturze akt XIII Ka 2/16, za przestępstwo z art. 279 § 1 k. k. popełnione w dniu 19 stycznia 2015 roku na karę 1 roku pozbawienia wolności oraz karę grzywny w wymiarze 80 stawek dziennych po 10 złotych każda; za przestępstwo z art. 278 § 1 i 5 k. k. popełnione w dniu 19 października 2014 roku na karę 4 miesięcy pozbawienia wolności; jednostkowe kary pozbawienia wolności połączone i orzeczono karę łączną 1 roku pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres 3 lat tytułem próby; postanowieniem sądu Rejonowego w Wejherowie z dnia 11 października 2017 roku zarządzono wykonanie warunkowo zawieszony kary; kary grzywny i pozbawienia wolności zostały wykonane w całości.

Dowód: odpis wyroku w sprawie II K 354/15 SR Gdańsk – Północ w Gdańsku – k. 19 - 20; odpis wyroku w sprawie XIII Ka 2/16 SO w Gdańsku – k. 18; informacja o pobytach i orzeczeniach – k. 3 - 4, 22 - 23; dane o karalności - k. 27 - 29

M. H. skazany został wyrokiem Sądu Rejonowego w Kartuzach z dnia 28 września 2017 roku w sprawie o sygn. akt **II K 940/16** za przestępstwo z art. 278 § 1 k. k. popełnione w dniu 2 listopada 2014 roku na karę 10 miesięcy pozbawienia wolności i grzywny w wymiarze 100 stawek dziennych po 10 złotych każda oraz za ciąg przestępstw z art. 278 § 1 k. k. popełnionych w marcu 2016 roku oraz w nieustalonym dniu, w okresie od 12 do 18 sierpnia 2016 roku na karę 1 roku pozbawienia wolności i karę grzywny w wymiarze 100 stawek dziennych po 10 złotych każda; kary jednostkowe połączono i orzeczono karę łączną 1 roku i 3 miesięcy pozbawienia wolności oraz karę łączną grzywny w wymiarze 140 stawek dziennych po 10 złotych każda.

Dowód: odpis wyroku w sprawie II K 940/16 SR w Kartuzach – k. 49; informacja o pobytach i orzeczeniach – k. 3 – 4, 22 - 23; dane o karalności - k. 27 – 29

M. H. skazany został wyrokiem Sądu Rejonowego w Wejherowie z dnia 12 lipca 2018 roku w sprawie o sygn. akt **II K 248/18** za przestępstwo z art. 278 § 1 k. k. popełnione w dniu 1 grudnia 2017 roku na karę 5 miesięcy pozbawienia wolności.

Dowód: odpis wyroku w sprawie II K 248/18 SR w Wejherowie – k. 41; informacja o pobytach i orzeczeniach – k. 3 – 4, 22 - 23; dane o karalności - k. 27 – 29

M. H. skazany został wyrokiem Sądu Rejonowego Gdańsk – Południe w Gdańsku z dnia 27 września 2018 roku w sprawie o sygnaturze akt **II K 291/18** za przestępstwo z art. 278 § 1 k. k. popełnione w bliżej nieokreślonym czasie, jednak nie wcześniej niż 23 listopada 2017 roku i nie później niż 25 listopada 2017 roku, na karę 3 miesięcy pozbawienia wolności oraz karę grzywny w wymiarze 50 stawek dziennych po 10 złotych każda.

Dowód: odpis wyroku w sprawie II K 291/18 SR Gdańsk – Południe w Gdańsku - k. 14; informacja o pobytach i orzeczeniach – k. 3 – 4, 22 - 23; dane o karalności - k. 27 – 29

Z opinii o skazanym z Zakładu Karnego G. – P. w G. wynika, że w stosunku do przełożonych spełnia on wymogi regulaminu, w grupie wychowawczej funkcjonuje właściwie. Skazany generalnie stosuje się do przepisów wykonywania kary pozbawienia wolności, w tym do obowiązującego porządku wewnętrznego. Był dwudziestokrotnie wyróżniany nagrodami, nie był karany dyscyplinarnie. Sporządzono jeden wniosek o wymierzenie kary za nielegalny kontakt z innym osadzonym, odstąpiono jednak od ukarania. Osadzony jest zatrudniony odpłatnie na terenie zakładu karnego, powierzone prace wykonuje właściwie i z zaangażowaniem. Karę pozbawienia wolności odbywa w systemie programowanego oddziaływania, zadania (...) wykonuje właściwie. Nie deklaruje przynależności do nieformalnych struktur podkultury przestępczej. Nie podejmował prób samobójczych, nie dokonywał samouszkodzeń, nie stosowano wobec niego środków przymusu bezpośredniego. Wobec popełnionego przestępstwa oraz wcześniejszego stylu funkcjonowania jest krytyczny. Prognoza penitencjarna jest pozytywna.

Dowód: opinia o skazanym - k. 21

Skazany M. H. był uprzednio czterokrotnie karany przez Sąd.

Dowód: dane o karalności – k. 27 – 29

Sąd zważył, co następuje:

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie dokumentów zgromadzonych w aktach sprawy, które zostały ujawnione w toku rozprawy, w szczególności w postaci odpisów wyroków, opinii o skazanym, informacji o pobytach i orzeczeniach oraz danych o karalności.

Sąd dał wiarę tym dokumentom uznając, że nie budzą one wątpliwości co do rzetelności i autentyczności zgromadzonych w nich informacji. Zostały one sporządzone przez uprawnione do tego osoby, a żadna ze stron nie kwestionowała ich wiarygodności. Dokumenty ujawnione w toku rozprawy łączą się w spójną i logiczną całość i

w ocenie Sądu, pozwalają odtworzyć stan faktyczny niezbędny do rozstrzygnięcia w przedmiocie wydania wyroku łącznego.

W pierwszej kolejności należy zaznaczyć, że wydając wyrok łączny w niniejszej sprawie, Sąd – mając na uwadze dyspozycję art. 19 ust. 1 ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. – o zmianie ustawy Kodeks karny oraz niektórych innych ustaw oraz treść art. 4 § 1 k. k. – obowiązany był rozważyć, które z przepisów o karze łącznej (tj. w brzmieniu sprzed nowelizacji, tj. czyli obowiązującym do dnia 30 czerwca 2015 r. czy też w brzmieniu znowelizowanym, obowiązującym od dnia 1 lipca 2015 r.) będą korzystniejsze dla skazanego. W ocenie Sądu, korzystniejsze dla skazanego są aktualnie obowiązujące przepisy o karze łącznej, albowiem w razie oparcia rozstrzygnięcia na poprzednio obowiązujących przepisach, wobec skazanego – mając na uwadze uprzednie brzmienie przepisu art. 85 k. k. – należałoby orzec dwie odrębne grupy kar łącznych (pierwszą - obejmującą kary orzeczone wyrokiem II K 354/15 SR Gdańsk – Północ i w punkcie 1. wyroku w sprawie II K 940/16 SR w Kartuzach oraz drugą – obejmującą kary orzeczone wyrokami II K 248/18 SR w Wejherowie i II K 291/18 SR Gdańsk – Południe w Gdańsku), które to kary łączne nie podlegałyby już łączeniu ze sobą. Wobec powyższego, zgodnie z dyspozycją art. 4 § 1 k. k., Sąd wydając wyrok łączny w niniejszej sprawie opierał się o przepisy o karze łącznej obowiązujące od dnia 1 lipca 2015 roku, jako korzystniejsze dla skazanego.

Mając na uwadze aktualne brzmienie art. 85 § 1 k. k. (w myśl którego, jeżeli sprawca popełnił dwa lub więcej przestępstw i wymierzono za nie kary tego samego rodzaju albo inne podlegające łączeniu, sąd orzeka karę łączną), Sąd uznał że w stosunku do skazanego M. H. zachodzą przesłanki do połączenia kar pozbawienia wolności orzeczonych wyrokami wydanymi w sprawach: II K 940/16 SR w Kartuzach, II K 248/18 SR w Wejherowie i II K 291/18 SR Gdańsk – Południe w Gdańsku (punkt I. sentencji wyroku łącznego) oraz kar grzywny orzeczonych wyrokami wydanymi w sprawach: II K 940/16 SR w Kartuzach i II K 291/18 SR Gdańsk – Południe w Gdańsku (punkt II. sentencji wyroku). Mając na uwadze, iż - zgodnie z aktualnym brzmieniem art. 85 § 2 k. k. – podstawą orzeczenia kary łącznej są kary podlegające wykonaniu (z zastrzeżeniem art. 89 k. k.), Sąd w punkcie V. sentencji wyroku na podstawie art. 572 k. p. k. w zw. z art. 85 § 2 k. k. a contrario umorzył postępowanie o wydanie wyroku łącznego w zakresie dotyczącym wyroku wydanego w sprawie II K 354/15 SR Gdańsk – Północ w Gdańsku z uwagi na wykonanie w całości orzeczonych kar.

Kwestią podlegającą rozważeniu i decydującą o możliwości połączenia kar było ustalenie, czy kary wymierzone za przestępstwa przypisane skazanemu, a objęte wyrokami podlegającymi łączeniu, są karami tego samego rodzaju. W wyrokach podlegających łączeniu

M. H. skazany został na kary pozbawienia wolności i grzywny, które jako kary tego samego rodzaju podlegają łączeniu.

W punkcie I. sentencji wyroku łącznego Sąd połączył kary pozbawienia wolności orzeczone w wyrokach wydanych w sprawach o sygnaturach akt: II K 940/16 SR w Kartuzach, II K 248/18 SR w Wejherowie i II K 291/18 SR Gdańsk – Południe w Gdańsku i jako karę łączną wymierzył M. H. karę 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności, a w punkcie II. sentencji wyroku Sąd połączył kary grzywny orzeczone wyrokami wydanymi w sprawach: II K 940/16 SR w Kartuzach i II K 291/18 SR Gdańsk – Południe w Gdańsku i orzekł karę łączną 150 stawek dziennych grzywny po 10 złotych każda. Wymierzając karę łączną grzywny Sąd baczył, by – zgodnie z dyspozycją art. 86 § 2 k. k. – wysokość stawki dziennej nie przekraczała najwyższej ustalonej poprzednio.

Wymierzając karę łączną Sąd nie rozważa ponownie kwestii społecznej szkodliwości czynów, za które zostały orzeczone kary ani też stopnia zawinienia przy popełnieniu wyżej wymienionych czynów. Sąd, zgodnie z art. 85 a k. k., winien mieć na uwadze prewencję indywidualną wobec oskarżonego – w postępowaniu o wydanie wyroku łącznego – skazanego, jak też względy prewencji generalnej. Ponadto Sąd winien rozważyć kwestię czy przestępstwa, za które zostały orzeczone kary jednostkowe są jedno- czy też różnorodnej, czy zostały popełnione w krótkich czy też znacznych odstępach czasu. Przestępstwa objęte wyrokami wskazanymi w punkcie I. i II. sentencji wyroku łącznego są przestępstwami jednorodnymi, wymierzonymi przeciwko temu samemu dobru prawnemu, tj. mieniu, co przemawia za celowością zastosowania przy łączeniu kar jednostkowych w przeważającej mierze zasady absorpcji,

popelnione natomiast zostały na przestrzeni długiego okresu czasu (tj. od 2 listopada 2014 roku do 1 grudnia 2017 roku), co z kolei przemawia za zastosowaniem zasady kumulacji.

Nie ulega również wątpliwości, iż względy prewencji zarówno generalnej, jak i indywidualnej nakazują zastosowanie wobec skazanego przynajmniej częściowej kumulacji kar. M. H. - mimo młodego wieku - był już czterokrotnie karany przez sąd. Zgodnie z poglądem wyrażonym przez Sąd Apelacyjny w Warszawie w wyroku z dnia 12 lipca 2000 r.: „decydujące znaczenie przy wymiarze kary łącznej ma wzgląd na prewencyjne oddziaływanie kary, w znaczeniu prewencji indywidualnej i ogólnej. Popelnienie dwóch lub więcej przestępstw jest istotnym czynnikiem prognostycznym, przemawiającym za orzekaniem kary łącznej surowszej od wynikającej z dyrektywy absorpcji. Absorpcję kar należy stosować bardzo ostrożnie, biorąc pod uwagę negatywną co do sprawcy przesłankę prognostyczną, jaką jest popelnienie kilku przestępstw” (II AKa 171/00, OSA 2001/2/5).

Sąd miał także na uwadze fakt, iż popelnienie dwóch lub więcej przestępstw jest zasadniczo okolicznością obciążającą i w związku z tym kara łączna nie może stanowić niczym nie uzasadnionej premii dla skazanego płynącej jedynie z faktu popelnienia większej liczby przestępstw („Kodeks karny-komentarz” pod red. A. Wąska, Gdańsk 2000, t. II, s. 261-263). A za taką właśnie premię należałoby uznać wymierzenie skazanemu kary łącznej z zastosowaniem zasady pełnej absorpcji.

Mając na uwadze powyższe okoliczności Sąd uznał, że w badanym przypadku brak jest podstaw do całkowitego zastosowania zasady absorpcji kar jednostkowych. Należy bowiem mieć na uwadze, że M. H. wielokrotnie popelniał przestępstwa. Zachowanie skazanego wskazuje na jego niepoprawność. Uprzednie skazania nie powstrzymały go przed ponownym naruszeniem porządku prawnego. Z tych przyczyn, w ocenie Sądu, przyznanie prymatu zasadzie absorpcji przyczyniłoby się do wzbudzenia u skazanego poczucia bezkarności. Sąd miał na względzie także treść pozytywnej opinii o skazanym z Zakładu Karnego G. – P. w G..

Sąd Najwyższy niejednokrotnie podkreślał, iż stosowanie jednej z wyżej wymienionych zasad, absorpcji czy też kumulacji w pełnym zakresie z wyłączeniem zasady przeciwnej, winno mieć miejsce jedynie wyjątkowo. Podzielając ten pogląd, Sąd wymierzył kary łączne pozbawienia wolności i grzywny przy zastosowaniu zarówno zasady absorpcji, jak i kumulacji.

Z tych przyczyn Sąd uznał, że kary łączne we wskazanym powyżej wymiarze będą w należyty sposób oddziaływać prewencyjnie na skazanego.

Co do pozostałych rozstrzygnięć zawartych w wyrokach podlegających łączeniu, Sąd ustalił, że podlegają one odrębnemu wykonaniu.

W punkcie III. sentencji wyroku Sąd zaliczył skazanemu na poczet orzeczonej kary łącznej pozbawienia wolności odpowiedni okres rzeczywistego pozbawienia wolności.

Sąd orzekł w przedmiocie kosztów obrony z urzędu oraz zwolnił skazanego od obowiązku ponoszenia kosztów sądowych związanych z postępowaniem o wydanie wyroku łącznego, uznając, że nie jest on w stanie ich ponieść.